

ת"ד 5704/01/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אילן בועז

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 17-01-5704 מדינת ישראל נ' בועז

בפני כבוד השופט בכירה אטליה וישקין
בעвин: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
אילן בועז - הנאים

זכור דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנسبותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרטיע מפni בוצע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגוthus פוגע בערך החברתי שהינו פגעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הנאשם הורשע על פי הודהתו בגרימת תאונת דרכים עת לא צית לTIMER 301 ליתן זכות קדימה לרכב קטן.

תוצאת התאונת חבלה של ממש ברף בינוני.

מתחם ענישה נע בין 7 חודשים פסילה לבין 18 חודשים פסילה.

התביעה מבקשת לגזר על הנאשם 12 חודשים פסילה לנוכח תוצאת התאונת ועברו התעבורי וairo הסגנון מבקש לקצר הפסילה ככל הנימוק.

בטיעוני ההגנה לעונש התיחסות לנسبות התאונת ולنسبותיו האישיות של הנאשם.

מלוא תיק החקירה הונח בפניי.

אשר לפיצעה - על פי תיעוד רפואי הנפגע אושפז למשך 6 ימים וטופל בטיפול שמרני ללאՀזדקקות לניתוח.

יצוין כי שוחרר מן האשפוז בהמלצת לשבוע מחלת.

באשר לטיעוני התביעה, אשר דיווחה כי בשיחה טלפוןנית מסר שהיא ב-5 חודשים מנוכה בבית - אין לי בסוגיה זו אלא הבל פיו של הנפגע ואף זאת באמצעות שיחה טלפוןנית.

על פניו, בית המשפט גיטה ליחס משקל עדיף לтиיעוד רפואי כמו תעודת השחרור מבית החולים מיום 16.9.6.

אשר לנסיבות התאונה, אכן במקום בעיתיות בשדה הרואה כפי מצאי הבדיקה.

במקביל, אצין כי יש מקום לדון בשאלת רשלנות תורמת בעניין איחור לכוארי בהבנה ברכב הנאשם.

הודהה הנאשם באשמה, חסכה הטרחת העדים וחסכה הצורך בקיימות מצאים עובדיים בסוגיה זו.

עיוון בתיק החקירה מעלה כי הבדיקה לא התיחס לכך נזול כלשהו המופיע בתייעוד צילומי בסמוך לפני הופעת החרייז.

יש לשוב ולהדגש יש חוסרים בחומר החקירה, אמורים להתרשם בנימוק לקולא.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מוכחות יותר מוגבר ברישו נהיינו הניגנו לכך פרנסת חברת קיטרינג והן לצורכי המשפחה וזאת בהיותו מפרנס ייחידי למשפחה בה שלושה קטינים מהם שני תינוקות.

המשפחה מתגוררת בכפר נופך בו החברה הציבורית אינה תדירה.

לאחר שקהלתי טיעוני הצדדים ובכללם עברו התעבורתי, הריני גוזרת העונשים הבאים -

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורה.

הकנס ישולם תוך 90 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקביל או מהחזקיך רישו נהייה לתקופה של 7 חודשים.

ריצוי הפסילה נדחה עד 90 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקביל או מהחזקיך רישו נהייה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

- הריני מורה כי על הפעלת עונש של פסילת רישו נהייה למשך חודשים כפי שנקבע על

תנאי ביום"ש פתח תקווה ביום 14.9.10 בתיק ביום"ש 3537-07-14, הפסילה תופעל

באופן חופף לפסילה דלעיל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.